

Περὶ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας
 σκεπτόμενοι, ἀπὸ ποίας τε τυγχάνουσι
 νομοῖσιν οὕσιν ᾤσμεθα εἶναι, καὶ ποίας β
 μεσότης ὅστις ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον, τίνων
 μέσον ἢ δὲ σκέψασθαι ἡμῶν ἔστω καὶ τὴν αὐ-
 τῶν μέτρον τοῖς περὶ ἐπιτηδεύσεως. ὁρῶμεν δὲ
 πάντα τῶν τοιαύτων ἔξιν βουλοῦσθαι λέ-
 γειν δικαιοσύνην, ἀφ' ἧς περὶ ἅπαντες ἴσθ' δι-
 καίον εἶναι, καὶ ἀφ' ἧς δικαιοσυνὴν ἴσθ' δι-
 βούλοντα τὰ δίκαια. τὸν αὐτὸν δὲ ἔσθ' ἴσθ' καὶ
 ἀπὸ ἀδικίας, ἀφ' ἧς ἀδικοῦσι, καὶ βούλον-
 τε τὰ ἀδίκαια διὰ καὶ ἡμῶν ᾤσμεθα ὡς ἐν τῷ
 πρώτῳ, ὑποκείμενα ταῦτα. οὐδὲ γὰρ τὸν αὐτὸν
 ἔχει ἔσθ' ὅπῃ τε ἴσθ' ὁπσιμῶν καὶ δυνά-
 μων, καὶ ὅπῃ ἴσθ' ἔξιν. δυνάμεις γὰρ καὶ
 ὁπσιμῶν, δοκῶν ἴσθ' ἐναντίον ἢ αὐτῶν ἔξιν. ἔξιν
 δ' ἢ ἐναντία ἴσθ' ἐναντίον οὐ ὅσον δὲ τῶν
 ὑμείων οὐ ᾤσμεθα τὰ ἐναντία, ἀλλὰ τὰ
 ὑμείων μόνον· λέγουμεν γὰρ ὑμείων βαδίζ-
 ζειν, ὅταν βαδίζῃ ὡς ἀπὸ ὑμείων. πολλὰ
 καὶ ἄλλα γινώσκονται ἢ ἐναντία ἔξιν ἄπὸ
 τῆς ἐναντίας· πολλὰ καὶ δὲ αἱ ἔξιν, ἄπὸ ἴσθ'
 ὑποκειμένων· εἰ αὖτε γὰρ ἢ δὲ ἐξιν ἢ φανερά,
 καὶ ἢ καχεξία φανερά γίνονται· καὶ ἐν ἴσθ'
 δεικτικῶν ἢ δὲ ἐξιν, καὶ ἐν ταύταις τὰ δεικ-
 τικά. εἰ γὰρ ὅστις ἢ δὲ ἐξιν πυκνότης σαρκὸς,
 αἰάργη καὶ τὴν καχεξίαν ἔξιν μενότης
 σαρκὸς καὶ τὸ δεικτικόν, τὸ ποικιλὸν πυκνό-
 τητος ἐν σαρκί. ἀκολουθεῖ δ' ὡς ὅπῃ πο-
 λὺν, εἰ δὲ δάπτει πλεοναχῶς λέγεται, καὶ δά-
 πτει πλεοναχῶς λέγεται· οἷον, εἰ τὸ δὲ
 κερμαίνον, καὶ τὸ ἀδίκον.

Εοικε δὲ πλεοναχῶς λέγεσθαι ἢ δικαιο-
 σύνην, καὶ ἢ ἀδικία· ἀλλὰ διὰ τὸ σῶ-
 εγγως ἔξιν τὴν ὁμωνυμίαν αὐτῶν, λαμβάνει
 καὶ οὐχ ἄσπερ ὅπῃ ἴσθ' πόρρω δὴ καὶ μέλλον·
 ἢ γὰρ διαφορῶς πολλῶν, ἢ καὶ τὴν ἴδιαν· οἷον
 ὅπῃ κλειψὶς καὶ οἷον ὁμωνυμίας, ἢ τε ὑπὸ τὸν
 αὐτῶν ἴσθ' ζῶον, καὶ ἢ τὰς δύσας κλει-
 ψισιν. εἰλήφθω δὲ, ὁ ἀδικος ποσαχῶς λέ-
 γεται. δοκῶν δὲ ὅ, πρὸς ἐξιν, ἀδικος ἔξιν,

De iustitia & iniustitia confi-
 randum est, circa quales actio-
 nes versetur, qualis item sit
 mediocritas iustitia: & ius etiam
 quorum sit medium. Hæc autem confi-
 ratio eadem docendi via progrediamur,
 qua vti in superioribus etiam fuimus. Vi-
 demus igitur omnes eius modi habitum
 appellare iustitiam solere, ex quo ad agen-
 das res iustas homines idonei efficiuntur:
 ex quo item iuste agunt, voluntque iusta:
 iniustitiam quoque simili modo, ex quo
 iniuste agunt, & volunt iniusta. Idcirco et-
 iam a nobis ut in figura hæc statuatur.
 Neque enim in scientiis & facultatibus &
 in habitibus idem est modus. nam facultas
 & scientia eadem cum sit, esse contra-
 riorum videtur. habitus autem contrarius
 contrariorum esse nullo modo potest. ver-
 bi causa, ex sanitate contraria minimè a-
 guant, sed salubria tantummodo: quippe
 cum sanè quempiam incedere dicamus,
 cum ita incedit, ut sanus. Sæpe quidem
 contrarius habitus ex contrario, sæpe item
 idem habitus ex subiectis sibi rebus ag-
 noscitur: nam & si bona corporis habitu-
 do fuerit nota, mala quoque habitudo
 innotescet: & ex bene habitibus corporibus
 bona habitudo, & ex bona habitudine vi-
 cissim corpora ipsa quæ bene affecta sunt,
 sunt manifesta. si enim bona habitudo
 carnis densitas est, necesse est ut & mala
 habitudo raritas sit: & quod bona habitu-
 dine est affectum, spirititudinem in carne
 efficiat. Sequitur autem plerumque, ut si
 vnum multis modis dicitur, alterum quo-
 que dicitur: ut si ius, etiam iniuria.

Iustitia autem & iniustitia dici pluribus
 modis videtur, sed quia proxima ipsa-
 rum cognominatio est, latet, nec sicut in
 iis, quæ procul distant, magis apparet. ma-
 gna enim in forma differentia est, ut cla-
 uem equiuocè dici manifestum est, & eam
 quæ collo animalium subiacet, & eam
 qua fores clauduntur. Sed sumamus quot
 modis iniustus dicatur. Videtur igitur
 iniustus is esse qui & illegitimus, &